

Krahviherra ütles: „Anna seie!“ — firjotas pliatsi pulgaga senna alla — l. r. 19, 16. — „Wi ta kätte, ja ütle temmale, et minna ei karda; agga kui ta edaspidi teistele ka tahhab surmatunni wäljarehkendada, siis annan minna temmale korteri wangihone keldris!“ —

Ramat sai mehhe kätte. Ta wöttis Taweti laulo ramato üles, lugges: „Sinno kâ on keik mo aeg!“

Kui nüüd sinnule peaks üks kewwade aego ütlemä: „Kule, sinna ellad agga weel 3 aastat; kuffulind laulis kolm korda sinno kôhta!“ — siis ütle temmale: „Sinna olled üks jölle inimene! Eks sa ei tea, mis Taweti lauloramatus 19, 16 — seisab: „Sinno kâ on keik mo aeg!“ —

S.

üks Rootsuma passuna wämosikant nägigi, et soâ lahængus hawatud lippokandja langes hobbose seljast mahha, ja et waenlased kippusid temma pole, lippo temma käest ärrawõtma.

Kui wälk aias liggi, wöttis lippopu kätte, ja sõitis tuhhat nelja omma tullise hobbose seljas eddasi ühhe mäefingo pole.

Waenlased saakaupa temma tagga, temma üks ees! Korraga kargas temma hobbone püsti üles, — tearro otsas: süggaw metsajõggi aiab omma kôhhisewad laened wolates eddasi!

Jggalt poolt lendawad waenlased liggi, karjuwad jubba kaugelt: „Urrah, lip on kâ!“ —

Wapper passuna mosikant ütles sure heäleaga: „Odage!“ — hüdis kord: „Nita Jummal!“ — löi terrawa kannustega mollemailt poliit hobbose külge. Hobbone kui nool üllewelt kõrgelt mahha jôkke! —